

ליל שבת קודש פרשת צו - שושן פורים ה'תשס"ח

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ז' המדבר מנסים ומתפילה, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר (מוהרא"ש נ"י חזר בקיצור על כמה נקודות שבתורה זו של רביז"ל), דע, כי עיקר הגלות אינו אלא בשביל חסרון אמונה, כמו שכתוב (שיר השירים ד): "תבואי תשורי מראש אמנה", ואמונה הוא בחינת תפילה, כמו שכתוב (שמות י"ז): "ויהי ידיו אמונה", ותרגומו: 'פרישן בצלו', וזה בחינת נסים למעלה מהטבע, כי התפילה למעלה מהטבע, כי הטבע מחייב כן, והתפילה משנה הטבע, וזה דבר נס, ולזה צריך אמונה, שיאמין שיש מחדש, ובידו לחדש דבר כרצונו, וזה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סנהדרין צו): 'אין משיח בן דוד בא, אלא עד שתכלה פרוטה מן הכיס'; היינו, שיכלו האפיקורסים שאין להם אמונה בנסים, ומכסים כל הנסים בדרך הטבע, כי יש מלאך שכלול מכל הנסים, והוא דמיא לעגלא ופריטא שפותיה [עגל עם שפתיים סדוקות] (תענית כה:), עגלא הוא בחינת עיגולים, היינו אמונה, כמו שכתוב (תהלים פ"ט): "ואמונתך סביבותיך" שהוא בחינת תפילה, ופריטא שפותיה, הוא תפילה, כמו שכתוב (שם נ"א): "אדני שפתי תפתח", והוא כללות הנסים, וזהו 'עד שתכלה פרוטה מן הכיס'; כי יש בני אדם המכסים כלליות הנסים, הכלולים במלאך דפריטא שפותיה, מכסים בדרך הטבע, וכשתכלה זאת ותתרבה אמונה בעולם, אז יבוא משיח, כי עיקר הגאולה תלוי בזה, כמו שכתוב: "תבואי תשורי מראש אמנה", עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה מי שזוכה לזיכוך וביורור האמונה, רואה נסים של הקדוש ברוך הוא בכל עת ובכל שעה, כי גם כל הנהגת הטבע היא גם גדול מאת השם יתברך, רק שמלוכש בדבר הנקרא "טבע", אבל מי שזוכה לשלימות האמונה, רואה את הנסים של הקדוש ברוך הוא תמיד, ובפרט כשעוסק בתפילה, שרואה איך הקדוש ברוך הוא משנה את הטבע על ידי התפילה, כי הטבע מחייב כך, ותפילה משנה את הטבע, ואז נתגלה שאין שום טבע כלל, וכל מה שאדם מרבה בתפילה, כן מזדככת ומתבררת אצלו האמונה, עד שרואה נסים ונפלאות בכל עת ובכל שעה, ובוה הוא מבטל את דעת הכופרים והאפיקורסים שמכסים את כל הנסים בדרך הטבע, ואומרים שאין נסים, כי לא די להם שאינם רואים את יד ה' בתוך הטבע, אלא אפילו כשהקדוש ברוך הוא מגלה נסים ומופתים בעולם, הם כופרים ותולים את הכל בדרך הטבע, ואומרים שאין נסים כלל, רחמנא ליצלן, אבל נשמות ישראל בכוח אמונתם לוחמים עם כופרים אלו, כי עוסקים תמיד בתפילה, ומראים לכל שהקדוש ברוך הוא משנה את הטבע בכח תפילת ישראל, ואז מתבטלות כל הדעות הכוזבות של האפיקורסים, וכולם רואים שיש מחדש שבידו לחדש הכל כרצונו, ועל ידי זה תהיה הגאולה, כי הגאולה תהיה בזכות האמונה, וכמו שכתוב (שיר השירים ד) תבואי תשורי מראש אמנה, ואמרו על זה

חכמינו הקדושים (תנחומא בשלח) אין הגלויות עתידות להיגאל אלא בשכר אמונה. נמצא, שכל מה שעוסקים בתפילה, מגלים את האמונה הקדושה בעולם, וממשיכים אור הגאולה, ולכן אשרי הזוכה לעסוק תמיד בתפילה, כי אז יראה נסים ונפלאות בכל פרט ופרט של החיים, ויזכה לגאולת הגוף והנפש גם יחד, ולקבל פני השכינה, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את ענין הנ"ל לפרשה שקורין בפורים (שמות י"ז – ויבא עמלק), בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב ויבן משה מזבח ויקרא שמו הוי"ה נסי, ופירש"י, ויקרא שמו של מזבח, ה' נסי, הקדוש ברוך הוא עשה לנו כאן נס גדול, ויש להבין למה דייקא כאן במלחמת עמלק בנה משה מזבח, וקרא שמו "ה' נסי", וכן מהו המשך הפסוק ויאמר כי יד על כם יהי מלחמה לה' בעמלק מדר דר, והנה על פי דברי רבינו"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי עמלק הוא שורש הכפירות והאפיקורסות שמכחיש בכח הנסים, ותולה הכל במקרה, טבע ומזל, שזהו מה שכתוב אצלו (דברים כא), אשר "קרך" בדרך וגו', שתולה הכל במקרה, וכופר בהשגחה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' י"ט), ועיקר המלחמה נגדו הוא על ידי משה רבינו, עליו השלום, שמגלה כח התפילה בעולם, וכמו שכתוב (שמות י"ז) ויהי ידיו אמונה, ותרגם אונקלוס, פריסן בצלו, פרוסות בתפילה, והתפילה נקראת בשם "אמונה", כי דייקא בכח התפילה זוכים לאמונה, ואז מתגלים נסים ונפלאות בעולם, והכל רואים שיש מחדש, שיש בידו לחדש הכל כרצונו.

וזהו ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי, כי כאן במלחמת עמלק, שנסתרו והתבטלו דעות הכופרים והאפיקורסים המכחישים את כח הנסים, נבנה מזבח שנקרא ה' נסי, שכל אחד יזכור את הנס שעשה הקדוש ברוך הוא נגד עמלק, ויבין היטב שהשם יתברך הוא "נסי", שעושה עמי נסים ונפלאות בכל עת, ואין שום טבע כלל, וזהו, ויאמר כי יד על כם יהי, שתדעו שקליפת עמלק הוא על "כס יה", לכסות את הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה, ולכסות את המוחין הקדושים של נשמות ישראל הנקראים בשם י"ה, שהם חכמה ובינה, שלא יראו נפלאות ה' בכל פרט, חס ושלום, ולכן מלחמה לה' בעמלק מדר דר, כי צריך תמיד להכניע קליפות כופרים אלו, ולגלות הנסים שהשם יתברך עושה עמנו בכל עת, עד שלבסוף תתגלה האמונה לעין כל, ויהיה הגאולה.

והנה על פי זה יש לומר רמז מתוק בדברי רש"י הקדוש בפרשת השבוע (ויקרא ו' פסוק ב') צו את אהרן, אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש חסרון כים, "חסרון כים" הוא ענין כפירות הכופרים שמכסים הנסים בדרך הטבע ואומרים שאין נסים, חס ושלום, ובמקום שיש "חסרון" זה של "כים", שהיא קליפת עמלק, המכסה את כל הנסים בדרך טבע, צריכים זירוז מיד ולדורות, שלא יהיה נפתה אחר קליפת עמלק, רק יכניעו אותו מדר דר, ויגלה האמונה והתפילה בעולם, ועל ידי זה יראו נסים ונפלאות בכל פרטי החיים.

השם יתברך יזכנו לראות במפלתו של המן עמלק, ובהתגלות האמונה והנסים לעין כל, עד שנזכה לראות בהרמת קרן ישראל ובביאת משיח צדקינו במהרה בימינו, אמן ואמן.

בוקר שבת קודש פרשת צו - שושן פורים ה'תשס"ח

בשבת קודש בבוקר, בעת קידושא רבא, היתה שמחת הולדת הבת לא' מאנ"ש בבית מדרשו של מוהרא"ש נ"י ולא איסתייע מילתא לדרוש אז ברבים.

סעודה שלישית פרשת צו - שושן פורים ה'תשס"ח

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ח' המדבר ממה שצריכין לחפש ולבקש מאד אחר הצדיק האמת, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אמר תורה זאת באומן בראש השנה האחרון שלו בעלמא הדין, ואם בן בוודאי יש בה "צוואה" מיד ולדורות, שהורה לנו רביז"ל איך להתנהג כל הימים, ועיקר הנקודה היוצאת מדברי רביז"ל הוא, צריכין לחפש ולבקש מאד אחרי מנהיג אמיתי להתקרב אליו, כי כל מנהיג ומנהיג יש לו בחינת רוח נבואה, וכל מי שזוכה להתקרב למנהיג האמיתי, על ידי התקרבותו אליו נתתקן ונתברר אצלו המדמה, על ידי הרוח-נבואה של המנהיג, כי עיקר תיקון המדמה הוא על-ידי רוח-נבואה, ועל ידי תיקון המדמה נתתקן ונתברר האמונה הקדושה, על-בן כל המתקרבים למנהיג אמיתי, זוכין לאמונה ישרה דקדושה, ובאמת צריכין לחפש ולבקש מאד מאד אחר מנהיג אמיתי כזה, וצריך לבקש מאד מהשם יתברך, שיזכה להתקרב למנהיג אמיתי, כדי שיזכה לאמונה אמתית בשלימות, כי כשמתקרבין, חם

ושלום, למנהיג של שקר, על-ידי זה באין חס ושלום, לאמונות כוזביות, כי מנהיג של שקר הוא נביא השקר, בחינת (מלכים א' כ"ב): "רוח שקר"; ועל ידי זה אדרכא, נתקלקל המדמה, ובאים לאמונות כוזביות, כי עיקר תיקון האמונה היא על ידי רוח נבואה שיש להמנהיג האמיתי, שעל ידי זה נתברר המדמה, ועל ידי זה נתקן האמונה, אבל בלא נבואה אין המדמה ברור ומתוקן, ואזי המדמה מערב ומבלבל את האדם באמונות כוזביות, וזה זוהמת הנחש, כי עירוב ובלבול המדמה, שמערב ומבלבל באמונות כוזביות, זה זוהמת הנחש, כי כל המנחשים והקוסמים כולם הם על ידי כח המדמה, שאינו מבורר ומתוקן, שמערב ומבלבל אותם באמונות כוזביות של שמות ושקר שהם זוהמת הנחש, ועל-כן ישראל שעמדו על הר סיני-פסקה זוהמתן' (שבת קמ"ו), כי שם זכו כולם לנבואה, על-ידי משה רבנו, רבן של כל הנביאים, שהיה מנהיג האמיתי שלהם, ועל ידי זה נתברר ונתקן המדמה אצלם, וזכו לאמונה שלימה בה', ועל-כן פסקה זוהמתן, זוהמת הנחש, שהוא אמונות כוזביות, כי זכו לשלימות אמונה הישרה דקדושה על ידי בירור המדמה, שזכו על-ידי רוח-נבואה, עיין שם כל זה בדברי רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי עיקר הכל תלוי בהתקרבות אל צדיק אמיתי, שיש לו ניצוץ של רוח נבואה, היינו שיש לו כח לברר המדמה אצל האדם, ולהכניס בו אמונה קדושה וטהורה, כי היצר הרע מבלבל דעת אדם עם דמיונות רבות של שוא ושקר, שהם כלליות התאוות ומדות רעות שיש בעולם, שכולם באים מכח המדמה, שאדם מדמה לעצמו דמיונות של שוא ושקר, עד שהדמיונות מביאים אותו לידי הטאים ועוונות, רחמנא ליצלן, וכן אומר רביז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סי' כ"ה), שצריכים לכנות היצר הרע בשם "כח המדמה", כי כל כוחו הוא רק על ידי דמיונות של שוא ושקר שאין להם יסוד כלל, וכשאדם זוכה להתקרב אל רבי ומנהיג אמיתי שיש לו רוח נבואה, היינו שיש לו בירור המדמה, ואין נמצאים אצלו דמיונות של הבל, על ידי זה מתחיל גם אצלו להתברר כח המדמה, ונכנסת בו אמונה קדושה וטהורה, לראות אמתת מציאותו יתברך מכל דבר, כי אמונה היא היפוך של כח המדמה, שבמקום לדמות לעצמו דמיונות של הבל עולם הזה, מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, שהוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ואין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ועל ידי זה לאט לאט מתבטלות ממנו התאוות הרעות והמדות רעות, ומתחיל לעלות ולהידבק בו יתברך בדביקות אמיתית.

והנה עיקר בירור המדמה שמקבלים מן הצדיק הוא להסתכל על התכלית, לזכור היטב את יומו האחרון, שיצטרך לצאת מזה העולם ולעלות לביתו הנצחי עולם הבא, ואז לא ישאר לו כלום מכל הדמיונות, וכמו שכתוב (תהלים קמ"ז) ביום ההוא אברו עשתונותיו, היינו דמיונותיו, ולא ישאר רק תורה ועבודה שקנה לעצמו, וכמו שאומר התנא (אבות ו') אין מלווין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד, ולהיפוך עיקר כח המדמה לבלבל דעת האדם שלא יסתכל על התכלית, רק יעשה עיקר מחיי העולם הזה, ויתרשל מלימוד התורה ומקיום

המצוות, חם ושלום, ולכן צריכין למסור נפשו להתקרב אל רבי ומנהיג אמיתי שעוסק תמיד בבירור המדמה, ומכנים בכל מקורביו את זכרון התכלית, שלא ישאר כלום רק תורה ועבודה ומצוות ומעשים טובים, וצריכים להתפלל הרבה שלא ישל להתקרבות לאיזה רבי ומנהיג של שקר השקוע בדמיונות שלו, וגורם לאנשיו לרדוף אחר ההבל והשקר, כי יש רבנים ומנהיגים של שקר, שאין יודעים בין ימינם ושמאלם, והם בעצמם מלאים דמיונות של שוא ושקר, ואין יודעים להנהיג את עצמם, ומכל שכן איך ידעו להנהיג את אחרים (לקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ס"א), ולכן צריכין לחפש מאד אחרי המנהיג האמיתי, ולהתפלל הרבה אל השם יתברך שיזכה למצוא אותו, כי יש הרבה כיסויים והסתרות עליו, והמנהיגים של שקר בעצמם גורמים לבני אדם להתרחק ממנו, אבל על ידי מסירת נפש יכולים למצוא אותו ולהתקרב אליו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קנ"ב), ועל ידו יזכה לכל טוב אמיתי ונצחי.

והנה מבואר בדברי רביז"ל, שלכל מנהיג אמיתי, יש רוחו של משה רבינו, עליו השלום, שהוא היה המנהיג האמיתי שהוריד את התורה לנשמות ישראל, וזכור אצלם את המדמה, עד שהוציא אותם מעוונותיהם, והחזירו אותם בתשובה, כי אפילו אחר שנפלו במה שנפלו, וחטאו בחטא העגל, הוכיחם משה רבינו בתוכחה של אהבה, ואמר להם "עדיין חביבותא היא גבן", עדיין הקדוש ברוך הוא אוהב אתכם, ועל ידי זה התביישו כולם ועשו תשובה (כמבואר בתחילת תורה זו של רביז"ל), כי המנהיג האמת הוא רחמן אמיתי, וכמו שכתוב (ישעיה כ"ג) כי מרחמם ינהגם, והוא מוסר את נפשו לקרב נשמות ישראל אליו יתברך, ולהוציא אותם מעוונותיהם ומדמיונותיהם, כי אין רחמנות יותר גדולה כמו על מי שנפל לחטאים ועוונות, רחמנא ליצלן (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ז), והמנהיג האמיתי מחזקם בכל מיני התחזקות, ואומר להם "אין שום ייאוש בעולם כלל", ומכל ירידה שבעולם יכולים לחזור אל הקדוש ברוך הוא, ולהפוך את הירידה אל תכלית העליה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' ע"ח), והוא מלמד את כל אדם, שאפילו אם אין מוחו עדיין מבורר לגמרי, וקשה לו ללמוד בהבנה שלימה, יכול לעסוק בתורה בפשיטות ובגורם בעלמא, ולבסוף יגיע לידעת התורה (שחות הר"ן סי' ע"ז), וכן אם עדיין אין לו התעוררות לתפילה כראוי, יאמר תיבות התפילה בתמימות ובפשיטות גמורה, ולבסוף יזכה לדביקות גדולה כראוי (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' צ"ח), ולכן עיקר תקוות אדם על ידי התקרבות אל צדיק אמיתי, כי הוא יזכה אותו עם תורה ועבודה וזכרון בעלמא דאתי, עד שיעלה אותו בתכלית העלייה, להיות דבוק בו יתברך בדביקות אמיתית ונצחית, אשרי לו ואשרי חלקו.

וקישר מוהרא"ש נ"י את הענין הנ"ל לפרשת השבוע בקשר נורא ונפלא מאד, כי הנה כתיב (ויקרא ו') וידבר ה' אל משה לאמר צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העולה היא העולה וגו', ואיתא בבעל הטורים, משה' לאמר' צו' את', סופי תיבות למפרע תור"ה, צוה אותם שיעסקו בתורה, זאת תורת העולה היא העולה, לומר, כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, הקרבנות נקראו "אשה" והתורה נקראת אש, שנאמר מימינו אש דת למו, אותיות תלמוד וכו', עיין שם כל זאת בדברי בעל הטורים, ויש להבין למה דייקא כאן בפרשת עולה, נרמזים רמזים אלו של לימוד התורה, וגם למה נאמר בלשון של "צו" שהוא לשון זירוז מיד ולדורות (כמובא בפירושי רש"י פסוק

ב), ועל זה אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש חסרון כים, איזה קשר יש לזה ללימוד תורה המוזכר בדברי בעל המורים? והנה על פי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי קרבן עולה הוא ענין של מסירת נפש, כי הוא כולו כליל להשם יתברך, ואין לבעלים או לכהנים הנאת אכילה כלל, והיא מסירות הנפש שצריך כדי להתקרב אל הרבי והמנהיג האמיתי שיכול לברר המדמה אצל האדם, כי הקרבנות שמביאים מן הבהמה, הוא ענין של בירור המדמה, כי אצל הבהמה מתגבר כח המדמה ביותר, ועל ידי ששוחטים אותה ומעלים אותה על המזבח, על ידי זה מתברר המדמה אצל האדם (לקוטי מוה"רן חלק א' סי' כ"ה), כי בשעת הבאת קרבן, צריך המקריב לחשוב בדעתו שבאמת היו צריכים לעשות לו את כל העבודות האלו, שהרי עשה מעשה בהמה והלך אחר דמיונותיו, אבל הקדוש ברוך הוא ריחם עליו, ונתן לו כפרה להביא בהמה תחתיו, ולכן דייקא בקרבן עולה שכולה כליל, וזאת היא מסירת נפש גדולה ביותר, נרמז לימוד התורה שקיבלנו מפי משה רבינו, וכמו שכתוב משה' לאמר' צו' את', סופי תיבות למפרע תור"ה, כי דייקא על ידי התקרבות אל משה רבינו, זוכין לקבל את התורה ולברר המדמה שלא יבא לידי חטא ודמיון רע, חס ושלום, וזהו צו, לשון זירוז מיד ולדורות, כי על ענין ההתקרבות לצדיק האמת, צריך זריזות גדולה מיד ולדורות, לחפש ולבקש אחר המנהיג האמיתי שבכל דור, שיש בו רוחו של משה רבינו, כדי להתקרב אליו, ולהינצל מכח המדמה, וזהו גם דברי רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש "חסרון כים", כי על הצדיק האמת יש הרבה כיסויים והסתרות, וצריכין מסירות נפש ממש כדי להתקרב אליו, גם כ"ס בגימטריא צ', המרמז לקדושת ה"צדיק", וכל זמן שיש "חסרון כים", היינו שעדיין לא זכה להתקרב אליו, ועדיין נאחזים בו הרבה דמיונות, צריכין זריזות גדולה לחפש ולבקש אותו, כדי לצאת מכל דמיונותיו, ולכן שפיר מרמזו בקרבן עולה ענין התקרבות אל הצדיק וקבלת התורה על ידו, כי זהו עיקר פעולת הקרבן, לברר המדמה ולזכות להתקרב אל הצדיק ולקבל התורה על ידו, והבן.

וזהו ענין ימי פורים הקדושים, שעליו אמרו חכמינו הקדושים (שבת פ"ח.) הדר קיבלוה בימי אחשוורוש, שנאמר קימו וקיבלו, קימו מה שקיבלו כבר, שבימי פורים קיבלו את התורה מאהבה, כי מקודם כשלא קיבלו עצת מרדכי הצדיק, והלכו אחר כח המדמה, ונהגו מסעודת אותו הרשע, נגזרה עליהם מיתה כבהמה, והיו בסכנה גדולה מאד, רחמנא ליצלן, אבל כשהזרו בתשובה, וחיפשו וביקשו רוח הצדיק האמת שבדור, שהוא מרדכי הצדיק, על ידי זה נתברר אצלם המדמה, ונהפוך הוא, שהמון ובניו היו הכפרה שלהם, והם זכו לקבלת התורה מאהבה, כי על ידי שמתקרבים אל הצדיק והמנהיג האמיתי, זוכים לבירור המדמה, ולזכרון בעלמא דאתי, ואז מקבלין את התורה באמת.

והשם יתברך יזכנו להמשיך עלינו קדושת ימים אלו, ונוכה לראות בהרמת קרן ישראל ובהתגלות משיח צדקינו במהרה בימינו, אמן ואמן.

